Chợ Hoa Pleiku

Tiền Giang

Chào mừng các bạn đón đọc đầu sách từ dự án sách cho thiết bị di động
Nguồn: http://vnthuquan.net
Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.

Mục lục

Chợ Hoa Pleiku

Tiền Giang

Chợ Hoa Pleiku

(Tản văn)

CHỢ HOA PLEIKU

Không biết bao nhiêu lần muốn thay đổi chỗ ở,tìm về vùng duyên hải đầy nắng và gió để cải thiện sức khỏe,nhưng tôi cứ chần chừ mãi.Trong muôn ngàn lý do giữ chân tôi ở lại với miền đất “nắng bụi mưa bùn”,ít ai ngờ đến ,đó lại là cái chợ hoa Pleiku mỗi năm chỉ họp có một lần.Tôi cứ cảm thấy hụt hẩng làm sao ấy,khi nghĩ rằng có một ngày nào đó,đến cuối năm mà mình lại không được dạo chợ hoa,mặc dù chẳng mua sắm gì nhiều.Đã bao năm nay,nó đã trở thành một niềm vui,một thói quen,có lẽ khó mà từ bỏ được!

Không ai biết chợ hoa hình thành từ bao giờ,kể cả những người đã sinh sống ở Pleiku hơn nửa thế kỷ.Nếu tôi không nhầm thì sau năm 1975 kinh tế khó khăn,thú vui hoa kiểng ít người để ý đến.Nhưng rồi cuộc sống mỗi ngày một cải thiện,cái ăn cái mặc đã giảm bớt sức nặng,nhiều người bắt đầu quan tâm đến khía cạnh tinh thần.Mà đã nói đến cái đẹp thì chẳng có gì thể hiện rõ nét và mạnh mẽ bằng hoa kiểng.Ban sơ,người ta chỉ mua mấy cành Hồng,cành Cúc hay bình hoa Lay ơn cắm trên bàn thờ hay chưng ở phòng khách mỗi khi tết đến.Chợ hoa chỉ bó hẹp ở đường Nguyễn Thiện Thuật và Hoàng Văn Thụ.Người ta bán hoa kèm theo giấy tiền vàng mả và các thứ nhang đèn linh tinh khác.

Đi tiên phong trong việc truyền bá thú vui chơi cây cảnh và hoa nguyên cành không phải các nghệ nhân hay người trồng hoa chuyên nghiệp mà là đồng bào dân tộc Gia rai.Khởi thủy,vì thấy mai trồng trong vườn nở đẹp,họ chặt mấy cành đem ra phố bán thử không ngờ lại được mọi người ưa chuộng.Thế rồi,mỗi năm,tết sắp đến,rất nhiều cành Mai đẹp gốc bị cưa hoặc chặt,sau đó đem đốt sơ và ngâm vào nước rồi buột vào xe đạp bày bán dọc theo các con đường Hai Bà Trưng,Trần Phú,nhất là đoạn trứơc Ưy ban nhân dân Thành phố.Mai vườn cạn kiệt,họ lại lặn lội vào rừng sâu chọn các cây Mai tốt ,canh ngày vặt lá và đem phục vụ thú chơi hoa của người thành phố.Có những cành được bán với giá đến mấy triệu đồng khiến việc săn lùng và tàn phá thiên nhiên mỗi ngày một dữ dội hơn.Cho đến khi phong trào chơi Mai kiểng thịnh hành,với kinh nghiệm của người trồng Mai chuyên nghiệp truyền đạt,họ còn đào cả gốc đem trồng vào chậu để bán với giá cao.Vô tình, một thú vui tao nhã lại tạo ra nỗi buồn lớn cho núi rừng.

Nhưng công bằng mà nói,trong muôn ngàn sắc hoa Xuân,Mai luôn có một sự quyến rũ kỳ lạ khó lòng giải thích.Tôi để ýthấy năm nào,tại chợ hoa Xuân ,màu vàng và sự uốn lượn của cây Mai cũng thu hút sự quan tâm của khách tham quan một cách đặc biệt.Họ ngắm nhìn,bình phẩm,dọ giá và suýt soa.Những chùm bông múp máp,lúc lỉu,sắp nở,những chiếc lá non màu đỏ được gọi trang trọng là “lộc”,gần như hớp hồn người xem.Những kẻ sành sỏi thì

chọn lựa theo công thức”nhất đế,nhì thân,tam tàn,tứ thế”,còn người không rành thì cứ nhắm vào những cây nhiều hoa vói băn khoăn duy nhất là hoa có nở kịp đúng vào dịp tết hay không?Những chậu Mai quý được chăm sóc công phu khiến nhiều người mê mẩn nhưng khi nghe thông báo giá,hầu hết đều lặng lẽ bỏ đi.

Qui mô chợ hoa ngày một lớn.Những ngày cận tết,các con đường có bày bán hoa đều bị tắc nghẽn giao thông.Kẻ mua thì ít,người xem thì nhiều.Chủng loại hoa thì thượng vàng hạ cám đều có cả.Từ cây ớt kiểng bé xíu đến các gốc Sanh,gốc Sung to đùng phải dùng đến cả xe cẩu mới nhấc nổi.Đắc tiền thì Mai,Đào,Phong lan,Cát Tường,Phù Dung.Bình dân thì Cúc,Vạn Thọ,Cẩm chướng hay Xương Rồng.Xe tải nối đuôi nhau chở Quất từ Hà Nội hay Đà Nẵng dồn dập đổ xuống chợ.Xe cọc cạch thì mang Hướng Dương và Mãn Đình Hồng từ các vườn hoa thuộc phường Hoa Lư và xã An Phú làm phong phú thêm màu sắc cho hội hoa Xuân.

Về sau,chợ hoa được chuyển về đường Trần Hưng Đạo(trước đây là Trình Minh Thế).Hoa được bày bán dài theo suốt con đường.Khách thưởng ngoạn hay người mua hoa chỉ cần dừng xe gắn máy là có thể ngắm nhìn hay tiến hành giao dịch.Thế nhưng,việc cho phép người xe lẫn lộn trong chợ hoa gây ra nhiều hệ lụy.Đã có trường họp tử vong vì bị xe máy đâm phải khi đang xem hoa.Dự án công viên Lý Tự Trọng hoàn tất khâu giải phóng mặt bằng và nhà Bảo tàng của tỉnh được xây dựng xong,chính quyền sở tại đã đưa chợ

hoa Xuân vào hẳn bên trong và việc tắt đường mỗi khi tết đến đã chấm dứt.Người mua kẻ bán đều cảm thấy yên tâm hơn vì chợ hoa được quy hoạch ngăn nắp và khoa học.

Mỗi ngày,hàng ngàn lượt người viếng thăm chợ hoa.Riêng tôi thì hình như chẳng bỏ sót ngày nào.Lúc chợ mới bắt đầu họp,cái cảm giác lâng lâng luôn đeo đẳng tôi vì thời gian chờ đợi gần một năm dường như quá dài đối với một người thích ngắm các loài hoa đẹp.Thế nhưng ấn tượng nhất có lẽ là buổi chiều ba mươi và chập tối trước lúc giao thừa.Đã thành thông lệ,những người có thu nhập thấp kiên nhẫn đợi đến thời khắc ấy mới đi mua hoa.Người bán liên tục hạ giá vì thấy phiên chợ đã sắp kết thúc.Nếu bán không được, hầu hết các chậu hoa đều phải vất đi.Sự mỏi mệt cộng với tâm lý muốn về nhà cho kịp đón giao thừa khiến việc mua bán trở nên quá dễ dãi.Giá nào cũng bán.Có những chậu hoa rẻ gần như cho.Không khí ầm ĩ,sôi động khó lòng tả nổi.Đến mười giờ,chợ hoa vắng lặng đến lạ lùng.Phải gọi đây là bãi chiến trường mới đúng.Lều bạc đã được tháo dỡ nhưng trên mặt đất ngổn ngang chậu vỡ và hoa héo.Tất cả hoa không bán được đều bị vất bỏ lại.Ai đã chứng kiến giờ phút ấy đều không khỏi chạnh lòng.Cũng là hoa nhưng có cành thì được đặt nơi trang trọng và chăm sóc chu đáo.Còn những cánh hoa tơi tả kia rồi sẽ về đâu?

Chợ hoa Pleiku chỉ có thế.Nhưng sao mỗi lần muốn xa Phố Núi thì lòng lại chẳng đành!!!

Tháng Giêng năm Canh Dần

Tiền Giang

Nguồn: http://vnthuquan.net
Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.

Nguồn: Tác giả / VNthuquan - Thư viện Online
Được bạn: Ct.Ly đưa lên
vào ngày: 29 tháng 6 năm 2010